

ת"פ 51089/02/17 - מדינת ישראל נגד תומר אלחאג', נוראדין אל עוקבי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51089-02-17 מדינת ישראל נ' אלחאג' (עציר)
ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. תומר אלחאג' (עציר)
2. נוראדין אל עוקבי

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 20.7.19, הורשעו הנאשמים, לפי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 51089-02-17 (להלן - "כתב האישום הראשון"), בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום הראשון, ביום 15.2.17, בשעה 17:50, נהג נאשם 2 ברכב שכור ובחזקתו שקית שקופה ובה 16 מארזים של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 13.8704 גרם נטו, כסף מזומן בסכום של ₪ 2,510 בתא הכפפות של הרכב וארבעה מכשירי טלפון סלולאריים. לצדו של נאשם 2 ישב נאשם 1. שוטר התקרב לרכב, שוחח עם הנאשמים וביקש לדומם את המנוע. בתגובה לכך, פצח נאשם 2 בנהיגה מהירה לעבר היציאה מהחניון, על מנת להימלט מפניו של השוטר. באותה העת, השליך נאשם 2 מהחלון את הסמים המסוכנים והמשיך בנהיגה מהירה על רחוב הרצל. בחלוף מרחק מה, עת ניסה נאשם 2 לעבור במהירות בין שני רכבים בכוונה להימלט מהשוטרים, גרם לתאונה. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2, נותרו סימני מעיכה ושפשוף על הרכבים.

2. בגזר דין מיום 20.7.17, הוטל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, הופעל מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, וכן הוטל עליו מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בהפועל ועל תנאי.

3. נאשם 2 (להלן - "הנאשם") צירף את ת"פ 41346-09-18 (להלן - "כתב האישום השני"). בהכרעת דין מיום 16.9.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות נוספות כדלקמן:

בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, בעבירה של התחזות כאחר, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין ובעבירה של התנגדות למעצר, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

לפי כתב האישום השני, ביום 22.6.18, בשעה 02:12 לערך, עת ביקש שוטר מהנאשם להזדהות, יצא הנאשם מהרכב והתרחק. השוטר חסם את הליכתו של הנאשם, ביקש ממנו שוב להזדהות והנאשם הזדהה בשם "מוחמד חסונה" וכן ציין תעודת זהות. בהמשך התברר לשוטר כי הנאשם אמור להימצא במעצר בית וכי מסר פרטים לא נכונים. בנסיבות אלו הודיע השוטר לנאשם כי הוא מעוכב, אולם הנאשם ניסה לעזוב את המקום. לאחר שהשוטר הודיע לנאשם על מעצרו, איים הנאשם על השוטר בכך שהרים את שתי ידיו ואמר "אתה לא יודע מה אני אעשה לך, אני אזיין אותך". לאחר שהשוטר אחז בידיו, הנאשם דחף את השוטר ושניהם נפלו ארצה. גם לאחר שהוכנס לניידת, בעט הנאשם לכל עבר וצעק "זונות, אתם תשלמו על זה, אתם תישארו בלי עבודה".

4. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית. ההסדר כלל הסכמה מותנית, לפיה אם התסקיר יהא חיובי, יעתרו הצדדים בהסכמה לעונש מוסכם הכולל מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי. ההסדר הוצג טרם צורף כתב האישום השני ומכל מקום, הטיעון היה חופשי לאור התסקיר השלילי שהוצג לבסוף.

תסקירי שירות מבחן

5. שירות המבחן ערך מספר רב של תסקירים משך תקופה של כמעט שנתיים, שבמהלכה ניסה לרתום את הנאשם להליכים טיפוליים.

6. בתסקירו מיום 6.12.17, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 20, מתגורר עם משפחתו ומועסק כחודש בשטיפת מכוניות. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, תיאר קשיים בתפקודו כתלמיד ועזיבת מערכת החינוך על רקע רצונו לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם החל לעבוד מגיל 13 בעבודות מזדמנות ועבד כשלוש שנים בשטיפת רכבים. משפחתו של הנאשם מתמודדת עם קשיים כלכליים ואביו צבר חובות, כך שנטל הפרנסה מוטל על הנאשם ועל אמו. הנאשם שלל כוונה פלילית ביחס לעבירות וטען, כי הסמים שנמצאו ברכב אינם שלו. עוד טען, כי השוטרים לבשו לבוש אזרחי, ומכאן כי נבהל מהם וניסה להימלט מהמקום. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם היה חשוף לחברה שולית במהלך חייו, אולם טרם מעצרו, תפקד באופן תקין ועבד. עוד התרשם, כי למרות חומרת העבירות, הנאשם אינו בעל מאפיינים עבריינים מושרשים וככל הנראה נמצא בשלבי גיבוש זהות. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות וצו מבחן.

7. בתסקיר משלים מיום 14.5.18 ציין שירות המבחן, כי הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית להשתלבות בהליך טיפולי שיקומי ורצון לשינוי באורח חייו. הנאשם הגיע למפגשים עם עובדת סוציאלית וגילה מחויבות ראשונית לשיתוף פעולה. כן מסר הנאשם בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סם. להתרשמות שירות המבחן, ההליך המשפטי מהווה גורם מדרבן לשיתוף פעולה ומכאן המליץ לדחות את הדיון לשם המשך התרשמות מהנאשם.

8. בתסקיר נוסף מיום 11.7.18 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם החל גם טיפול קבוצתי ומתמיד בהגעתו למפגשים הטיפוליים. הנאשם הביע רצון להסתייע גם בהליך של הכשרה מקצועית. בה בעת, הנאשם אישר כי נעצר ונחקר בגין חשד להפרת תנאי מעצרו והביע חרטה על התנהלותו והפרת תנאי המגבילים. להתרשמות שירות המבחן, למרות הדחיות הרבות, ישנה חשיבות להמשך ניצול ההליך המשפטי

לדברון להתגייסותו לטיפול ומכאן המליץ שוב לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם.

9. בתסקיריו מיום 9.10.18, מיום 10.12.18 ומיום 13.2.19 תיאר שירות המבחן את השתלבות הנאשם בקבוצה הטיפולית. הנאשם נטל חלק במפגשים הקבוצתיים וכן בשיחות עם עובדת סוציאלית, שיתף מעולמו הפנימי ובקשיים עמם הוא מתמודד. בתקופה זו הוגש נגד הנאשם כתב האישום השני ואף נמצאו שרידי סם מסוג קנבוס בבדיקת שתן שנערכה לנאשם. למרות הקשיים והדחיות, בשל ההתגייסות הראשונית, שירות המבחן ביקש לאפשר לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות להתגייסות להליך טיפולי.
10. לפי תסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 18.4.19, במהלך תקופת הדחייה האחרונה, הנאשם הפסיק השתתפותו בקבוצה הטיפולית ולא יצר קשר עם שירות המבחן. הנאשם גם לא מסר בדיקות שתן. להערכת שירות המבחן, למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם, לא נוצר פתח להמשך קשר טיפולי שיקומי. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים לצד מאסר על תנאי. כן המליץ להתחשב בתקופת הזמן הממושכת בה הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן.

טענות הצדדים לעונש

11. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו מספר ערכים חברתיים מצטברים: הגנה על רשויות אכיפת החוק; הגנה על הביטחון בדרכים ועל ציבור משתמשי הדרך; וכן הגנה על כלל הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים כתוצאה מנגע הסמים.
12. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, כי הנאשם החזיק כמות בלתי מבוטלת של הרואין, מחולק למארזים וכן בסכום כסף מזומן ובמספר מכשירי טלפון סלולארי. הנאשם גם ניסה להימלט מהשוטרים וזרק הסמים מהחלון. כתוצאה ממעשיו אף גרם נזק לרכבים אחרים ופוטנציאל הנזק למשתמשי הדרך הוא גבוה.
13. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות, מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.
14. עוד הוסיפה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם התנהג בצורה גסה, פורצת גבולות כלפי שוטר, תוך התנגדות למעצרו.
15. מכאן הוסיפה וטענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות, מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.
16. עוד טענה והוסיפה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: שירות המבחן ערך מספר רב של תסקירים. תחילה, התקשה הנאשם בשיתוף פעולה. בהמשך, ידע הליך הטיפול עליות ומורדות, עד שבתקופה האחרונה הפסיק הנאשם את שיתוף הפעולה עם שירות מבחן וניתק את הקשר.
17. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום הראשון מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי. כן עתרה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום השני מאסר לתקופה של 3 חודשים, שיצטבר למאסר המוטל בכתב האישום הראשון.
18. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת העונש ההולם את כתב האישום הראשון יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: מדובר באירוע נקודתי וקצר שבמהלכו נתפס הנאשם באופן מקרי כשהוא מחזיק סם מסוג הרואין בכמות לא גדולה. מתוך חוסר שיקול דעת ובהיעדר תכנון, ניסה הנאשם להימלט עד

שנתקע בין רכבים.

19. לטענת בא כוח הנאשם, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין צו שירות לתועלת הציבור ובין מאסר לתקופה של שנה, כפי שניתן ללמוד מהענישה המותנית בתסקיר חיובי, שעליה סיכמו הצדדים.
20. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני יש לקחת בחשבון, כי מדובר במפגש ספונטני עם שוטרים, שלא על רקע ביצוע עבירה כלשהי, שוטרים היכו את הנאשם במהלך האירוע והנאשם נחבל.
21. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על מעשיו בשני כתבי האישום; הנאשם, צעיר בן 20, נעדר עבר פלילי; הנאשם גדל במשפחה מורכבת, מצבו הסוציו אקונומי נמוך מאד ונטל הפרנסה עליו; הנאשם נחשף מגיל צעיר לחברה שולית; להתרשמות שירות המבחן הנאשם נעדר דפוסים עברייניים; הנאשם שיתף פעולה משך תקופה בלתי מבוטלת עם שירות המבחן, לא שב לבצע עבירות ונמנע משימוש בסמים.
22. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון של המתחמים.
23. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מביע צער על מעשיו. כן ציין כי שיתף פעולה עם שירות המבחן, אולם הוא מחויב לעבוד ולפרנס את ביתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
25. בכל אחד מכתבי האישום מדובר בעבירות שונות שבוצעו במועדים שונים, ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מכתבי האישום (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).
26. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים מצטברים. הנאשם פגע בבריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור ובהגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים. כן פגע הנאשם בהגנה על רשויות אכיפת החוק ועל יכולתן לבצע תפקידן כראוי. עוד פגע הנאשם בבטיחות ובקניינם של ציבור משתמשי הדרך.
27. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם החזיק בסם מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית, מחולק למארזים, בכמות בלתי מבוטלת של 13.8704 גרם נטו. עוד החזיק הנאשם כסף מזומן בסכום של 2,510 ₪ ובארבעה מכשירי טלפון סלולאריים; הנאשם גם ניסה להימלט משוטרים וזרק את הסמים מחלון רכבו. כתוצאה ממעשיו אף גרם נזק לרכבים אחרים ופוטנציאל הנזק למשתמשי הדרך הוא גבוה. מכאן, כי הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני.
28. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של החזקת סמים קשים, שלא לצריכה עצמית, בכמות דומה, לצד עבירות נלוות, כמו הפרעה לשוטר ונהיגה פוחזת ברכב, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:
- רע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל (11.2.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר

שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג הרואין במשקל של כ-5 גרם נטו, מחולק לאריזות, סם מסוג קוקאין במשקל של 0.095 גרם נטו וסם מסוג הרואין במשקל של כחצי גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים ומאסרים על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 4862/10 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (29.6.10) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של החזקת סמים מסוג קוקאין שלא לשימוש עצמי במשקל 11.6 גרם. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים. בית משפט המחוזי הפחית את עונש המאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים והפעיל את המאסר על תנאי במצטבר כך שסך הכל גזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- עפ"ג (מרכז) 57121-12-16 **אזברגה נ' פרקליטות מחוז מרכז** (23.1.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם החזיק סם מסוג הרואין במשקל של 22.6080 גרם, וסם מסוג קוקאין במשקל של 3.4277 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (רח') 10316-06-13 **מדינת ישראל נ' עשיוי** (6.1.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 9.8 גרם. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

29. הוצגה פסיקה נוספת שעניינה בנסיבות מקלות בהרבה, כמו למשל החזקת סמים בכמויות קטנות יותר, או פסיקה שעניינה בחריגה ממתחם העונש ההולם, ואין מקומה בתוך המתחם.

30. יתר על כן, מטבע הדברים, אין פסיקה אחת דומה למשנה, ובכל מקרה מדובר במשקלים ובנסיבות ייחודיים. יש להתאים, אפוא, את מתחם העונש ההולם לנסיבות הספציפיות של המקרה שלפנינו, הכוללות לא רק את החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, אלא גם את העבירה של הפרעה לשוטר ונהיגה פוחזת.

31. לא ניתן להתעלם, בהקשר זה, מהעונש שעליו הסכימו הצדדים, לפי הסדר הטיועון המותנה, שכלל עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. עונש זה משקף, כך לעמדת התביעה כפי שהוצגה בהסדר, את תחתית מתחם העונש ההולם. מכאן, שיש לתהות על המתחם שהציגה התביעה, המתחיל במאסר לתקופה של 12 חודשים.

32. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות, מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית, הכוללת רכיבים כלכליים ופסילת רישיון.

33. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הזדהה כאחר בעת שאמור היה להימצא במעצר בית לילי, וניסה לעזוב את המקום כאשר השוטר ניסה לעכבו ולאחר מכן לעצרו. הנאשם גם איים על שוטר והתנגד למעצרו. עם זאת, גם הנאשם נפל ונחבל

במהלך האירוע. מכאן, כי הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף נמוך - בינוני.

34. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות של איומים כלפי שוטר כלפי שוטר ברף נמוך, התנגדות למעצר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, ניתן ללמוד מהפסיקה המגוונת בתחום (ראו, למשל: ת"פ (רח') 15127-05-14 **מדינת ישראל נ' טבג'ה** (29.8.15); ת"פ (ת"א) 45798-01-14 **מדינת ישראל נ' סלומון ואח'** (2.10.14); ת"פ (ק"ג) 31206-07-13 **מדינת ישראל נ' רבו טוב** (7.9.14)).

35. לאור נסיבות ביצוע העבירות ברף נמוך - בינוני ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחמים

36. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו התעבורתי, הכולל 20 הרשעות בעבירות מגוונות.

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם צעיר, בן כ- 21, ביצע את העבירות בהיותו בן פחות מ-20 שנים ונעדר עבר פלילי; הנאשם גדל במשפחה מורכבת, שמצבה הסוציו אקונומי בכי רע. הנאשם נאלץ להתגייס לפרנסת המשפחה בגיל צעיר ולעזוב את לימודיו;

בעניינו של הנאשם ערך שירות המבחן מספר רב של תסקירים בניסיון לגייסו להליך טיפולי משמעותי משך תקופה של מעל שנה וחצי. תחילה, התקשה הנאשם בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, אולם בהמשך החל לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, ואף שולב בשיחות פרטניות עם עובדת סוציאלית ובקבוצה טיפולית. מתסקירי שירות המבחן הרבים עולה, כי ההליך הטיפולי עבר עליות ומורדות. חודשים רבים הגיע הנאשם לטיפול ומסר בדיקות שתן שבהן לא נמצאו שרידי סם. אולם, בשלב האחרון, חלה נסיגה בשיתוף הפעולה ואף נמצאו שרידי סם בבדיקה שנערכה. לבסוף הפסיק הנאשם את שיתוף הפעולה עם שירות מבחן וניתק את הקשר עמו. מכאן, כי שירות המבחן לא בא לבסוף בהמלצה טיפולית, אלא המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים לצד מאסר על תנאי. כן המליץ שירות המבחן להתחשב בתקופת הזמן הממושכת בה הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן.

37. הנה כי כן, על הפרק עומדות, מחד גיסא, הנסיבות לזכותו של הנאשם, ובכללן, גילו הצעיר, הודאתו, היעדר עבר פלילי, נסיבות חייו הלא פשוטות, והתגייסות להליך טיפולי בלתי מבוטל. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מהנסיבות לחובתו של הנאשם, ובעיקר הפסקת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ועברו התעבורתי. לפיכך, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מתחת למחצית מתחמי העונש ההולם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 9 חודשים, מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי. לאור חילוט הסכום שנתפס ומצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא מצאתי לנכון להטיל עליו גם קנס.

38. עונש זה משקף גם את היחס ההולם בין עונשו של נאשם 1, שהורשע אמנם אך בסיוע להחזקת סם, ולא הורשע בחלק מהעבירות הנוספות, אולם, לחובתו עמד עברו הפלילי לרבות מאסר על תנאי. כאמור, על נאשם 1 הוטל עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים.

39. הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות. תחילה, לא התייצב הנאשם, אולם ניתנה לו הזדמנות נוספת להתייצב. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.10.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

40. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 9 חודשים בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.10.19. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 28.11.19. מובהר בזאת כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים או עבירה כלפי שוטרים;

ד. חילוט הסכום של ₪ 2,510 שנתפס. רשמתי לפניי כי סכום זה כבר חולט;

ה. פסילת רישיון בפועל לתקופה של 6 חודשים;

ו. פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 3 חודשים אם בתוך תקופה בת 24 חודשים מתום הפסילה בפועל יעבור עבירה מסוג סמים או עבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, לצורך ליווי הנאשם בתקופה של עבודות השירות מעל 6 חודשים, אשר נגזרה עליו.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.